

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

A6-0460/2008

24.11.2008

POROČILO

o priporočilih Komisiji za pravno varstvo odraslih oseb: čezmejne posledice
(2008/2123(INI))

Odbor za pravne zadeve

Poročevalec: Antonio López-Istúriz White

(Pobuda - člen 39 poslovnika)

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
PRILOGA K PREDLOGU RESOLUCIJE:	6
PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA	6
OBRAZLOŽITEV	7
MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE.....	10
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU.....	10

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o priporočilih Komisiji za pravno varstvo odraslih oseb: čezmejne posledice (2008/2123(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju drugega odstavka člena 192 Pogodbe o ES,
 - ob upoštevanju haaške konvencije z dne 13. januarja 2000 o mednarodnem varstvu odraslih oseb,
 - ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, sprejete 13. decembra 2006,
 - ob upoštevanju predloga sklepa Sveta o potrditvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti (COM(2008)0530),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z dne 10. maja 2005 z naslovom: „Haaški program: Deset prednostnih nalog za naslednjih pet let. Partnerstvo za evropsko prenovo na področju svobode, varnosti in pravice“ (KOM(2005)0184),
 - ob upoštevanju členov 39 in 45 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenja Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A6-0460/2008),
- A. ker je v zgoraj navedenem sporočilu o haaškem programu Komisija kot eno izmed prednostnih nalog navedla, da je treba zajamčiti resnični evropski prostor za civilno pravosodje, še zlasti kar zadeva priznavanje in izvrševanje sodnih odločb,
- B. ker je treba pri pripravi novih zakonodajnih predlogov upoštevati dejavnosti in posvetovanja, ki so bila v tem okviru izvedena glede odločb v zvezi z družinskim premoženjem, dedovanjem in oporokami,
- C. ker je treba spodbujati tudi priznavanje in izvrševanje sodnih ali administrativnih odločb v zvezi z osebami, ki jim je potrebno nuditi varstvo,
- D. ker je treba nameniti pozornost ranljivosti oseb, ki jim je treba nuditi varstvo, ter pospešiti obravnavo prošenj za sodelovanje, posredovanje informacij ali za priznanje in izvrševanje odločb,
- E. ker so je pojavili primeri, kjer izvajanje pravnega varstva zadeva dve ali več držav članic,
- F. ker so se pojavili tudi primeri v zvezi s pravnim varstvom, ki zadevajo dve ali več držav članic ali pa zadevajo države članice in države, ki niso članice EU, zlasti zaradi tradicionalnih migracijskih tokov (nekdanje kolonije, Združene države Amerike in Kanada),

- G. ker so se pojavile težave zaradi naraščajočega pretoka med državami članicami z neto odtokom upokojujencev, vključno z ranljivimi odraslimi, in državami članicami z neto dotokom upokojenih posameznikov,
- H. ker so se o potrebi po pravnem varstvu ranljivih odraslih in načelih za urejanje njegovega izvajanja sporazumele vse države članice EU v priporočilu Odbora ministrov Sveta Evrope št. R (99) 4 državam članicam o načelih v zvezi s pravnim varstvom nemočnih odraslih oseb, ki je bilo sprejeto 23. februarja 1999,
- I. ker mora biti pravno varstvo ranljivih odraslih temelj za izvajanje pravice do prostega gibanja oseb,
- J. ker obstajajo razlike med zakonodajami držav članic na področju ukrepov varstva,
- K. ker je treba upoštevati določbe konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov,
- L. ker lahko določbe haaške konvencije prispevajo k vzpostavitvi območja pravice, svobode in varnosti, saj bodo olajšale priznavanje in izvrševanje odločb o stopnji varstva in določitev zakona, ki naj se uporablja, ter spodbudile sodelovanje med osrednjimi organi,
- M. ker bi bilo smiselno sprejeti posebne ustrezne ukrepe za sodelovanje med državami članicami, pri katerih bi se lahko zgledovali po orodjih iz omenjene konvencije,
- N. ker bi lahko v Skupnosti oblikovali skupne obrazce, da bi se spodbujalo posredovanje informacij o odločbah glede varstva ter njihov pretok, priznavanje in izvrševanje,
- O. ker bi bilo mogoče na ravni Evropske unije oblikovati enoten obrazec za pooblastila v primeru nezmožnosti, da bi zagotovili njihovo učinkovito izvajanje v vseh državah članicah,
- P. ker bi lahko uvedli mehanizme za preprosto priznavanje, prijavo in uporabo trajnih pooblastil pravnega zastopnika v celotni Evropski uniji,
1. pozdravlja zavezo francoskega predsedstva v zvezi s položajem ranljivih odraslih in njihovo čezmejno pravno zaščito; izreka priznanje tistim državam članicam, ki so podpisale in ratificirale haaško konvencijo, ter spodbuja tiste države članice, ki te konvencije še niso podpisale ali ratificirale, da to storijo;
 2. zahteva od Komisije, da Parlamentu, kakor hitro bodo pridobljene zadostne izkušnje z delovanjem haaške konvencije, na osnovi člena 65 Pogodbe o EU predloži zakonodajni predlog za okrepitev sodelovanja med državami članicami ter za izboljšanje postopkov priznavanja in izvrševanja odločb o varstvu polnoletnih oseb, izvajanja pooblastil v primeru nezmožnosti in trajnih pooblastil pravnega zastopnika, na podlagi naslednjih podrobnih priporočil;
 3. poziva Komisijo, naj spremlja izkušnje z izvajanjem haaške konvencije v državah članicah ter v ustreznem času Svetu in Evropskemu parlamentu predloži poročilo s povzetkom težav in najboljše prakse pri dejanskem izvajanju konvencije ter z morebitnimi predlogi določb Skupnosti, ki bi dopolnile ali podrobneje opredelile izvajanje haaške

konvencije;

4. poziva Komisijo, da oceni možnost pristopa Skupnosti k haaški konvenciji; predlaga, da to postane področje okrepljenega sodelovanja med državami članicami;
5. poziva države članice, ki še niso podpisale ali ratificirale konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, da k njej pristopijo, saj bi to okrepilo zaščito ranljivih odraslih v EU;
6. zahteva, da Komisija financira študijo o primerjavi zakonodaj držav članic o ranljivih odraslih in zaščitnih ukrepih, s katero bi dognali, kje bi se lahko pojavili pravni pomisleki, ter o tem, kakšni ukrepi bi bili potrebni na ravni EU ali na ravni držav članic, da bi se takšni pomisleki lahko razrešili; meni, da bi morala študija prav tako obravnavati vprašanje institucionaliziranih odraslih z motnjami v duševnem razvoju glede njihovega skrbništva in njihove zmožnosti uveljavljanja svojih zakonitih pravic; poziva Komisijo, da pripravi več konferenc za pravne strokovnjake, ki so neposredno vključeni v take primere, ter da v prihodnji zakonodaji upošteva rezultate študije in mnenja strokovnjakov;
7. poziva države članice, da zagotovijo sorazmernost zaščitnih ukrepov glede na položaj zadevnih ranljivih odraslih, da se posameznim državljanom EU ne bi odrekla pravna pravica, ko so to pravico še zmožni izvajati;
8. poziva države članice, da sprejmejo ukrepe za zaščito ranljivih odraslih pred krajo identitete, prevarami ali drugimi oblikami kriminala prek telefona ali interneta, vključno s pravnimi ukrepi za večjo zaščito osebnih podatkov ranljivih odraslih in/ali omejitev dostopa do njih;
9. podpira vzpostavitev varnih mehanizmov, glede katerih veljajo stroga pravila za zaščito osebnih podatkov in pravila o omejitvi dostopa, za izmenjavo najboljših praks in drugih informacij glede veljavnih zaščitnih ukrepov med državami članicami, vključno z možnostjo izmenjave informacij glede statusa zaščite ranljivega odraslega med sodnimi sistemi držav članic;
10. opozarja Komisijo in države članice, da niso vsi ranljivi odrasli ranljivi le zaradi visoke starosti, in poziva, da se sprejmejo ukrepi za okrepitev pravne zaščite in pravic ne le ranljivih starejših odraslih, temveč tudi tistih odraslih, ki so ranljivi zaradi resnih fizičnih in/ali duševnih težav, ter da upošteva tudi njihove potrebe pri sprejemanju prihodnjih družbenih ukrepov za zagotavljanje teh zakonitih pravic;
11. potrjuje, da priporočila spoštujejo načelo subsidiarnosti ter temeljne pravice državljanov;
12. meni, da zahtevani predlog ne bo imel finančnih posledic;
13. naroči svojemu predsedniku, naj posreduje to resolucijo in spremljajoča natančna priporočila Komisiji in Svetu ter vladam in parlamentom držav članic.

PRILOGA K PREDLOGU RESOLUCIJE:

PODROBNA PRIPOROČILA O VSEBINI ZAHTEVANEGA PREDLOGA

A. NAČELA IN CILJI PREDLOGA

1. Spodbujanje priznavanja in izvrševanja sodnih ali administrativnih odločb v zvezi z osebami, ki jim je potrebno nuditi varstvo.
2. Določbe, ki prispevajo k vzpostavitvi območja pravice, svobode in varnosti, saj bodo olajšale priznavanje in izvrševanje odločb o stopnji varstva ter določitev zakona, ki naj se uporablja, ter spodbudile sodelovanje med osrednjimi organi.
3. Uvesti bi bilo treba posebne ustrezne ukrepe za sodelovanje med državami članicami, zgledujoč se po orodjih iz haaške konvencije.
4. Skupni obrazci Skupnosti za spodbujanje posredovanja informacij o odločbah glede varstva ter njihov pretok, priznavanje in izvrševanje.
5. Enoten obrazec Skupnosti na ravni Evropske unije za pooblastila v primeru nezmožnosti, da bi zagotovili njihovo učinkovito izvajanje v vseh državah članicah.

B. PREDLAGANI UKREPI

1. Zahteva od Komisije, da Parlamentu, kakor hitro bodo pridobljene zadostne izkušnje z delovanjem haaške konvencije, na osnovi člena 65 Pogodbe o EU predloži zakonodajni predlog za okrepitev sodelovanja med državami članicami ter za izboljšanje postopkov priznavanja in izvrševanja odločb o varstvu polnoletnih oseb, izvajanja pooblastil v primeru nezmožnosti in trajnih pooblastil pravnega zastopnika.

OBRAZLOŽITEV

I. Ozadje

Evropska unija se sooča z vse hitrejšim staranjem prebivalstva v državah članicah, kar je posledica tega, da se je življenjska doba zelo podaljšala. Število oseb, starejših od 60 let, naj bi tako leta 2050 predstavljalo 37 odstotkov evropskega prebivalstva, pri čemer bo 10 odstotkov oseb starih osemdeset let in več. Takšen demografski razvoj ima resne gospodarske, družbene, zdravstvene in proračunske posledice, o njem pa potekajo številne študije na evropski ravni¹.

Za varstvo teh oseb, še posebej starejših, je treba vzpostaviti posebne, prilagojene mehanizme, da bi jim, kot želijo države članice, zagotovili enakovredne pravice in dolžnosti na vseh področjih družbenega življenja ter da bi se spoštovala njihova individualnost in njihova pravica do zasebnega življenja. Prav tako je treba starejšim osebam dati možnost, da lahko še naprej upravljajo s svojim premoženjem in tekočimi zadevami².

Države članice imajo posebne zakone za zagotavljanje varstva oseb in njihovega premoženja. V 90. letih prejšnjega stoletja je začelo veljati nekaj večjih reform. Tako je bila v Nemčiji z zakonom z dne 12. septembra 1990 o reformi skrbništva nad polnoletnimi osebami in njihovega rejništva 1. januarja 1992 izpeljana reforma, ki je uvedla enoten sistem asistenc in posodobila določbe v zvezi z varstvom, v Španiji je bil 18. novembra 2003 sprejet zakon o zaščiti premoženja oseb, nezmožnih samostojnega življenja, v Italiji je bil 9. januarja 2004 uveden zakon, ki je posodobil sisteme skrbništva in rejništva in uvedel milejše zaščitne ukrepe, v Veliki Britaniji pa je bil nov zakon sprejet 7. aprila 2005. V Franciji naj bi 1. januarja 2009 začel veljati zakon z dne 5. marca 2007 o reformi zakonodaje v zvezi s pravnim varstvom polnoletnih oseb.

Glavni cilj teh zakonskih reform je zagotoviti večjo mero individualizacije izrečenih ukrepov, da bi osebam, ki potrebujejo varstvo, omogočili, da lahko še naprej uveljavljajo nekatere pravice ter da bi že vnaprej uredili izvajanje morebitnega varstva. Takšna primera sta že „lasting power of attorney“ iz angleškega prava, ki je zasebna listina, ki jo posameznik prostovoljno napiše sam ali s pomočjo odvetnika, in „Vollmacht“ iz nemškega prava, ki je lahko zasebna listina ali notarska listina, če gre za razpolaganje z lastnino. Pooblastilo za bodoče varstvo iz francoskega prava posamezniku omogoča, da si že vnaprej zagotovi varstvo in da zanj pooblasti osebo po svoji želji, in sicer z zasebno listino ali pa notarsko listino, kadar se predvideva razpolaganje z lastnino.

¹ Informacije in podatki v zvezi s staranjem in zdravjem, ki jih objavlja generalni direktorat Evropske komisije za zdravje in varstvo potrošnikov:

http://ec.europa.eu/health/ph_information/indicators/docs/healthy_ageing_en.pdf

² Izjava o načelih, ki so jo Svet Evropske unije in ministri za socialne zadeve sprejeli na srečanju, ki je potekalo na seji Sveta ob zaključku evropskega leta starejših in medgeneracijske solidarnosti dne 6. decembra 1993 (UL C 343, 21.12.1993, str. 1-3).

Te sisteme varstva bi moralo biti enostavno priznati in izvršiti v čezmejnih primerih znotraj Evropske unije, kadar mora oseba, ki potrebuje varstvo, potovati, kadar se mora preseliti ali pride pod skrbništvo v državi članici, kjer nima običajnega prebivališča, ali kadar ima premoženje v več državah članicah. To je še toliko bolj pomembno, ker od države do države obstajajo velike razlike med sistemi varstva, hkrati pa mobilnost oseb, ki so upravičene do ukrepov varstva, vse bolj narašča.

Primeri, ko osebe, ki potrebujejo varstvo, prebivajo v državi članici, kjer nimajo običajnega prebivališča, ali so hospitalizirane v drugi državi kot tisti, kjer imajo premoženje, so vse bolj razširjeni, med drugim zaradi lažjega dostopa do sistemov zdravstvene nege v drugih državah članicah.

Sistemi pravnega varstva morajo ohraniti veljavnost, še zlasti za zagotavljanje kontinuitete odločb, ki so sprejete na pravni ali administrativni ravni ali ki jih sprejme oseba sama. To velja za odločbe v primeru nezmožnosti ali za pooblastila za bodoče varstvo, ki morajo biti izvršljiva po vsej Evropski uniji.

II. O izvajanju primernih ukrepov sodelovanja med državami članicami

1. Vsebina

Evropska unija ima z haaško konvencijo z dne 13. januarja 2000 na voljo orodja za sodelovanje med državami članicami, ki omogočajo priznavanje in izvrševanje ukrepov varstva, sprejetih v državah članicah.

Evropska skupnost, ki je 3. aprila 2007 pristopila k haaški konferenci o mednarodnem zasebnem pravu, bi morala sedaj ratificirati konvencije, ki jih vse države članice doslej še niso ratificirale.

Do sedaj je haaško konvencijo o mednarodnem varstvu odraslih oseb z dne 13. januarja 2000 podpisalo le devet držav članic (Finska, Francija, Grčija, Irska, Luksemburg, Nemčija, Nizozemska, Poljska in Združeno kraljestvo) in Švica, ratificirale pa so jo le Nemčija, Francija in Združeno kraljestvo (za Škotsko). Vendar pa lahko ta instrument mednarodnega zasebnega prava na ravni Evropske unije olajša določitev pristojnih organov in prava, ki se uporablja, in zagotovi priznavanje in izvrševanje ukrepov varstva, ki so bili sprejeti v državah članicah.

Skupnost bi z ratifikacijo konvencije za to področje pridobila ustrezen instrument, ki je v skladu z nedavnim razvojem zakonodaje v državah članicah na področju pravnega varstva polnoletnih oseb, ter omogočila nadaljnje tesno sodelovanje s haaško konferenco. Zaenkrat je sodno sodelovanje omejeno, vendar so omenjeni instrumenti postali potrebni zaradi demografskih, družbenih in zdravstvenih sprememb, ki nastajajo ob staranju prebivalstva Evropske unije.

Vseeno bi za okrepitev tesnega sodelovanja med državami članicami že sedaj lahko vzpostavili posebne mehanizme za Evropsko unijo, ki bi bili neposredno operativni.

V Skupnosti je treba oblikovati usklajene obrazce za spodbujanje pretoka ter priznanja

sprejetih ukrepov ali odločb, in za pomoč pri organizaciji ali upravljanju varstva. Na isti način bi lahko vzpostavili mehanizem za prenos dosjejev, da bi zagotovili njihovo učinkovito posredovanje, še posebej v nujnih primerih, kadar mora biti na primer oseba, ki potrebuje varstvo, hospitalizirana v trenutku, ko začasno prebiva v državi članici, kjer nima običajnega prebivališča.

Oblikovanje skupnega obrazca za pooblastila v primeru nezmožnosti bi bilo zelo koristno in bi predstavljalo usklajeno sredstvo Skupnosti za zagotavljanje pretoka, priznavanja in izvrševanja pooblastil. Osebe, ki so s sporazumom ali enostransko listino tretji stranki podelile pooblastila za zastopanje, bodo tako lahko brez težav živele ali prebivale v državi članici, ki ni njihova izvorna država članica, ne da bi izgubile ugodnosti, ki izhajajo iz teh pooblastil.

Priloga: Predstavitev haaške konvencije z dne 13. januarja 2000

1. Haaška konvencija z dne 13. januarja 2000 določa, da so sodni in upravni organi države, kjer oseba, ki potrebuje varstvo, običajno prebiva, pristojni za sprejetje ukrepov varstva te osebe in njenega premoženja, pri čemer je treba na prožen način potrditi pristojnosti organov drugih držav, še zlasti države, kjer se oseba nahaja. Slednje velja za primere hospitaliziranih oseb ali oseb, ki se jih vzame v varstvo, v državi, kjer niso običajno prebivale. Organi zadevne države izvajajo njeno zakonodajo, razen če se zdi potrebno uporabiti zakon druge države, ki v večji meri obravnava nastali položaj, še zlasti na področju premoženja (člen 13) ali v primerih sporov glede mobilnosti.

2. Vključitev pooblastil za primere nezmožnosti v okvir te konvencije je pomembna novost, ki se nanaša na primere, ko so osebe s sporazumom ali z enostransko listino podelile pooblastila za zastopanje tretji stranki. Razvoj zakonodaje držav članic na tem področju in izvajanje številnih mehanizmov te vrste se mora nadaljevati, da bi dejansko omogočilo pretok pooblastil in njihovo uresničevanje v vseh državah Evropske unije.

3. Haaška konvencija z dne 13. januarja 2000 prav tako uvaja načelo samodejnega priznavanja ukrepov, ki so jih sprejeli organi države pogodbenice.

4. Prav tako so v konvenciji predvideni ukrepi sodelovanja, še posebej določitev osrednjih organov v vsaki državi, da bi zagotovili sodelovanje in izmenjavo informacij o zakonodaji posameznih držav članic in o storitvah, ki so na voljo v teh državah. Ti organi lahko na primer, če zaradi okoliščin, v katerih se je znašla odrasla oseba, razmišljajo o ukrepih varstva, zahtevajo informacije od vseh pristojnih organov v drugih državah. Pristojni organi lahko prav tako spodbujajo postopke posredovanja, da bi prišli do sporazumnih rešitev v zvezi s položajem odrasle osebe in njenega premoženja.

11.11.2008

MNENJE ODBORA ZA DRŽAVLJANSKE SVOBOŠČINE, PRAVOSODJE IN NOTRANJE ZADEVE

za Odbor za pravne zadeve

o pravnem varstvu odraslih in čezmejnih posledicah
(2008/2123(INI))

Pripravljalnica mnenja: Urszula Gacek

(Pobuda v skladu s členom 39 poslovnika)

POBUDE

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve poziva Odbor za pravne zadeve kot pristojni odbor, naj v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker prehod z nadomestnega odločanja zakonitih skrbnikov na sprejemanje odločitev ranljivih odraslih samih ob pomoči v nekaterih primerih pomaga pri preprečevanju odvzemanja dostojanstva ranljivih odraslih, preprečuje spore in zagotavlja spoštovanje dostojanstva ranljivih odraslih,
- B. ker so se pojavili primeri v zvezi s pravnim varstvom, ki zadevajo dve ali več držav članic ali pa zadevajo države članice in države, ki niso članice EU, zlasti zaradi tradicionalnih migracijskih tokov (nekdanje kolonije, Združene države in Kanada),
- C. ker so se pojavile težave zaradi naraščajočega pretoka med državami članicami z neto odtokom upokojencev, vključno z ranljivimi odraslimi, in državami članicami z neto dotokom upokojenih posameznikov,
- D. ker so se o potrebi po pravnem varstvu ranljivih odraslih in načelih za urejanje njegovega izvajanja sporazumele vse države članice EU v Priporočilu Odbora ministrov Sveta Evrope št. R (99) 4 državam članicam o načelih v zvezi s pravnim varstvom nemočnih odraslih oseb, ki je bilo sprejeto 23. februarja 1999,

- E. ker mora biti pravno varstvo ranljivih odraslih temelj za izvajanje pravice do prostega gibanja oseb,
1. pozdravlja zavezo francoskega predsedstva v zvezi s položajem ranljivih odraslih in njihovo čezmejno pravno zaščito; izreka priznanje tistim državam članicam, ki so podpisale in ratificirale haaško konvencijo o mednarodnem varstvu odraslih oseb z dne 13. januarja 2000, ter spodbuja tiste države članice, ki te konvencije še niso podpisale ali ratificirale, da to storijo;
 2. poziva Komisijo, da nadzoruje izvajanje haaške konvencije v državah članicah ter da Parlamentu in Svetu poroča o težavah in najboljših praksah pri njenem izvajanju;
 3. poziva Komisijo, da oceni možnost pristopa Skupnosti k haaški konvenciji; predlaga, da to postane področje okrepljenega sodelovanja med državami članicami;
 4. poziva države članice, ki še niso podpisale ali ratificirale konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov iz leta 2006, da k njej pristopijo, saj bi to okrepilo zaščito ranljivih odraslih v EU;
 5. poziva Komisijo, da predlaga zakonodajo o medsebojnem priznavanju predpisov držav članic glede statusa invalida in ukrepih pravnega varstva, ki omejujejo ali na tretjo osebo prenašajo pristojnost sprejemanja odločitev ranljivega odraslega, ter podpira uvedbo jasnih pravil o jurisdikciji, da se preprečijo navzkrižja interesov ali druge pravne težave, ki jih povzročajo vprašanja skrbništva nad ranljivimi odraslimi s strani družinskih članov, ki živijo v več kot eni državi članici;
 6. zahteva, da Komisija financira študijo o primerjavi zakonodaj držav članic o ranljivih odraslih in zaščitnih ukrepih, s katero bi se potrdilo, kje bi se lahko pojavila pravna vprašanja, ter o tem, kakšni ukrepi bi bili potrebni na ravni EU in na ravni držav članic, da bi se takšna vprašanja lahko rešila; študija bi prav tako morala obravnavati vprašanje institucionaliziranih odraslih z motnjami v duševnem razvoju glede skrbništva zanje in njihove možnosti uveljavljanja njihovih zakonitih pravic; poziva Komisijo, da pripravi več konferenc za pravne strokovnjake, ki so neposredno vključeni v take primere, ter da v prihodnji zakonodaji upošteva rezultate študije in mnenja strokovnjakov;
 7. poziva države članice in Komisijo, da nadalje raziščejo nacionalne in čezmejne pravne ukrepe, ki bi ranljivim državljanom v večji meri omogočili sprejemanje odločitev ob pomoči, namesto tega, da se ugotavlja pravna nesposobnost ali se odstopa pravice o sprejemanju odločitev skrbniku; poziva k temu, da se „sprejemanje odločitev ob pomoči“ uporablja čim dlje in kot prva in najpomembnejša možnost v večini primerov; poziva, da se večji poudarek nameni pooblašcanju starejših in drugih ranljivih odraslih;
 8. poziva države članice, da zagotovijo sorazmernost zaščitnih ukrepov glede na stanje ranljivih odraslih, da se posameznim državljanom EU ne bi odrekla pravna pravica, ko so to pravico še zmožni izvajati;
 9. poziva države članice, da sprejmejo ukrepe za zaščito ranljivih odraslih pred krajo identitete, prevarami ali drugimi oblikami kriminala prek telefona ali interneta, vključno s pravnimi ukrepi za večjo zaščito osebnih podatkov ranljivih odraslih in/ali omejitev

dostopa do njih;

10. podpira vzpostavitev varnih mehanizmov, glede katerih veljajo stroga pravila za zaščito osebnih podatkov in pravila o omejitvi dostopa, za izmenjavo najboljših praks in drugih informacij glede sedaj veljavnih zaščitnih ukrepov med državami članicami, vključno z možnostjo izmenjave informacij glede statusa zaščite ranljivega odraslega med sodnimi sistemi držav članic;
11. opozarja Komisijo in države članice, da niso vsi ranljivi odrasli ranljivi le zaradi visoke starosti, in poziva, da se sprejmejo ukrepi za okrepitev pravne zaščite in pravic ranljivih starejših odraslih ter tistih odraslih, ki so ranljivi zaradi resnih fizičnih in/ali duševnih težav, ter da upošteva tudi njihove potrebe pri sprejemanju prihodnjih družbenih ukrepov za zagotavljanje teh zakonitih pravic;
12. poziva Svet in Komisijo, da pojasnita druga vprašanja v zvezi s prostim pretokom vseh starejših državljanov EU v Uniji, vključno z nacionalnimi zakoni, ki določajo, da odrasli otroci svojim staršem, ki imajo finančne težave, plačujejo „preživnino“, vprašanja pravice do dostopa do premoženja in njegove uporabe, ki je bila prenesena s starejšega odraslega na odraslega otroka zaradi upokojitve, ter druga vprašanja, ki bi lahko oslabila zmožnost starejših oseb, da branijo svoje temeljne pravice pred voljo njihovih odraslih otrok ali drugih sorodnikov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	4.11.2008
Izid končnega glasovanja	+: 12 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Mihael Brejc, Maddalena Calia, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Urszula Gacek, Inger Segelström, Csaba Sógor, Vladimir Urutchev, Manfred Weber
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Adamos Adamou, Luca Romagnoli

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	17.11.2008
Izid končnega glasovanja	+: 19 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Carlo Casini, Bert Doorn, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Othmar Karas, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Jean-Paul Gauzès, József Szájer, Jacques Toubon, Ieke van den Burg